

ELŐFIZETÉSI AR:

Házhoz hordva 80 fillér.

Vidékre postán 1.40 kor.

Egyes szám ára 2 fillér.

Megjelenik mindnap.

KOLOZSVÁRI HIRLAP

FÜGGETLEN NAPILAP.

Egy négyszögcentiméternyi hirdetés ár 8 fillér. — Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Apró hirdetés 60 fillér.

Nyilttéri cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**Felelős szerkesztő: **CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.**

Biztosítsunk.

Kolozsvár, aug. 22.

Nagy és sajnálatos veszedelem pusztított szerteszét hazánkban ezen a nyáron. Kongott a tűzharang szünet nélkül az ország különböző táján ebben a rettenetes szárazságban.

Virágzó községek váltak rövid idő alatt füstölgő romhal-mazzá, termésükben reménykedő gazdák vették kezükbe egy-két óra alatt a koldusbotot.

Nagy csapas volt az ideiszárazság, amely mindig melegágya — az emberek gondatlanságán kívül — a nagy tűzveszedelmeknek. Ez ellen nem tehetünk semmit, levén véges lények. Itt bele kell nyugodnunk a jó Isten kifürkészhetetlen intézkedésébe.

De azért kell az elemi csapások ellen védekeznünk. Több eszköz és mód van arra nézve, hogy amennyire emberileg lehetséges, csökkentjük azokat a károkat, amelyek a tűzveszedelemmel járnak.

Itt most a tűzveszedelemre hívjuk fel az illetők komoly figyelmét. Régi baja a magyar gazdának, hogy ügyeivel keveset törődött, ami azután sokszor megtermette káros hatását, maga után vonva gyakran a gazda tönkrejutását.

Igy nem törődik a legtöbb gazda a biztosítással sem. Minek biztosítam házamat, termésemet — így okosodik a legtöbb — hisz éppen az enyémnek kell elégnie vagy éppen az én termésemet veri el a jég?

S azután ezt a megcsontosított gazdálkodásmódot ugyancsak nehéz a fejükből kiverni. Pedig bizony fejtetőre állított okoskodás ez. Hogy mikor ér bennünket szerencsétlenség: azt előre nem tudhatjuk. Nem pedig azért, mert nem vagyunk az elemek urai s azért sem, mert sok oly körülmény bözt élünk, amelyek akarunkon kívül, a legmesszebb elővigyázat mellett is, nyakunkra zudithatják a legnagyobb szerencsétlenségeket. Viszont azonban az emberrel veleszületett az a törekvés, hogy a bekövetkező bajnak elejét vegye, vagy ha az már megtörtént, káros hatását csökkentse.

Ezen emberi tulajdonságot dobják sutba azok, kik a biztosít-

tás elhanyagolásával folytonos veszélynek teszik ki vagyukat, folytonos félelemmel, aggodásnak önmagukat.

Nem lehet azt okos ellenérvül felhozni, hogy sok biztosító társaság tisztán spekulációra működik s a feleknek sokszor nem adja ki a károsodásnak megfelelő ellenértékét. Ez megtörténhetik itt-ott, de azért vannak igen jó biztosító intézeteink. Ha már más nem, az idei tüzesetek felkelhetnének gazdáinkat álmoságukból, hogy ne történhessék meg ezután az, ami most, hogy ezrek és ezrek jutottak boldusbotra.

Fel kell karolni tehát ez eszmét és minden arra való tényezőnek oda kell hatnia, hogy vagyunkat okvetlenül biztosítsák!

Botrányos állapotok a kolozsvári vasuti pályaudvaron.

Kolozsvár, aug. 21.

Demokratikus korszakot élünk s az egyenlőséget hirdetjük, de úgy látszik, még némely helyre nem tudnak beférkőzni a felvilágosultság eszméi s maradiságban telik kedvük az embereknek.

A vasut az, a mely legtipikusabb kifejezője az emberi egyenlőségnek, de a korlátoltság itt is megkülönböztetést akar tenni ember és ember között; mintha a jegyért fizetett pénz nem volna mind egyforma.

A kolozsvári vasuti állomáson vasárnap délután mindig nagyon sok utas jelentkezik, kik legnagyobb részt a környékre rándulnak ki szórakozás és vadászati céljából.

Dacára annak, hogy ezt az állomásou nagyon jól tudják, még sem gondoskodnak megfelelő számú kocsiról.

Természetesen igen épületes jelenetek fejlődnek ki ilyenkor, a melyek sokszor a botrányosságig fajulnak.

A mult vasárnap aztán olyan eset adta elő magát, a melyet szó nélkül hagyni nem lehet.

Egy nagyobb társaság jelent meg ugyanis a pályaudvaron egyik szomszéd községbe utazandó, de a kocsik zsufolásig tömve lévén, egy pótkocsi beállítása vált volna szükségessé.

Erre azonban vasuti uraimék

nem voltak hajlandók, hanem arra akarták kényszeríteni az uri emberekből álló társaságot, hogy egy 36 ember-és 6 lóra szolgáló kocsiba telepedjenek be.

Eközben egyik helybeli egyetemi tanár is utazásra készen kocsit keres, de üres helyet nem kap.

Nosza! futnak a vasutasok és kevés idő múlva egy II-od osztályu kocsit lett a vonathoz kapcsolva és a méltóságos ur nagy kényelemmel egészen egyedül lett beszállásolva a kocsiba.

Persze ennek láttára az előbb említett társaság megboszankodott és meg kevésbbé akart a marhakocsiba szállani s egy III-ad osztályu kocsit beosztását kérte de hiába miért is kénytelenek voltak hering módjára összepréselve a lókocsiban megtenni utjukat.

Csinos eset! de megesett. De hogy nem válik a magyar királyi államvasutak dicsőségére az bizonyos.

Felhívjuk az üzletvezetőség figyelmét arra, hogy ennek a türetetlen állapotnak vessen végett s a kocsintézősége tanítsa ki, mikép az a kötelessége, hogy elegendő kocsiról már eleve gondoskodják és nem az, hogy az utasokat kaszt szerint osztályozza.

A keresztény szociálisták népgyűlése.

Kolozsvár, aug. 22.

Rég látott a Torna-Vivoda olyan zajos lármás népgyűlést, mint a milyen szombaton délután volt benne. A pokoli hőségben a kedélyek annyira izgatottak voltak, hogy dr. Kossa bűnügyi rendőrkapitány, ki a hatóság részéről jelent meg, kénytelen volt azt felosztatni. A népgyűlésről különben az alábbiakban számolunk be:

Néhány hónapja mozgalom indult meg városunkban a keresztény szociálista-párt megalakítására. Ugy látszik azonban, hogy az eszme nem igen talált hálás talajra, mert csak hosszas kísérletezés után tudtak összehozni tegnapelőttre egy népgyűlést, az is befagyott, mivel a nemzetközi szociálisták megakadályozták.

Délután 3 órakor lobogó alatt vonult fel az újpárt az Ipartestületből indulva. Résztvettek abban asszonyok, leányok, férfiak. Kárhoztatnunk kell a rendezőséget, hogy kis leánygyermek részvéte-

lét is megengedte, mert könnyen megtörténhetett volna az összetűzés esetén, hogy ezek az ártatlan teremtetések lettek volna az áldozatai.

Alighogy megérkeztek a Torna-Vivodába, a nemzetközi szociálisták egy perc alatt megtöltötték a termet s a midőn a program első számában az újpártiak a Hymnuszt akarták elénekelni, az ellenpárt belekezdett Marseillesbe. Aztán közel negyedóráig fülsiketítő kiabálás, lábdobogás és taps következett.

Nagynehezen tudott csak szóhoz jutni Máthé János, felhiva a népgyűlés válasszon elnököt.

Erre ujra kitört a vihar. Egy felől Kiss Menyhért, másfelől Tatai nevét kiabálták.

Dr. Kossa nehányszor rendre intette a felizgatott tömeget, de mindannyiszor elementálisabb erővel tört ki a vihar. Végre is kénytelen volt felosztatni. Mire az újpártiak elvonultak és az Ipartestületben tartották meg alakuló gyűlésüket. Beszéltek Kiss Menyhért, az »Ellenzék« munkatársa és Hallér József fővárosi hirlapíró.

A nemzetközi szociálisták még soká maradtak együtt, nagy örömmel tárgyalva, hogy sikerült megzavarniok a keresztény szociálisták szervezkedését.

Mi a magunk részéről megrójuk a keresztény szociálistákat azért, hogy ezt a botrányt provokálták. Mert ha ott maradtak volna az Ipartestület házában s ott tartották volna meg a népgyűléseket, hát nem történt volna semmi. Azt pedig egyenesen elítéljük, hogy nőket, sőt gyermekeket is bevontak a mozgalomba s a népgyűlésen való részvételre is felkértek. Mert hiszen előre tudták, hogy botrány lesz, mely hogy verekedéssé nem fajult, csak annak köszönhető, hogy a rendőség nagy atakkal vonult fel. Reméljük, hogy a jövőben tapintatosabbak és elővigyázottabbak lesznek.

A kolozsvári esküdtbiróság

III. rendes ülészsaka.

Kolozsvár, aug. 22.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint esküdtbiróság III. ülészsaká a Bodor László kir. ítélőtáblai bíró törvszéki elnökhelyettes most adta ki az esküdtkei ajstromát. Az esküdtkei a következők lesznek:

Módi Elek ev. ref. status hivatalnok, Dr. Perl Ottó orvos, Csermák Gyula biztos. tktár, Merza Gyula E. K. E. főpénztáros, Dr. Marschalkó Tamás egyet. tanár, Nyegrucz Lukács kereskedő, Csernyánszki Lajos butorraktáros, Dunky Kálmán fényképész, Dr. Menyhárt Gáspár egyet. m. tanár ügyvéd, Szirkács Kálmán üzletvezető, Dr. Farkas Gyula egyet. tanár, Fekker Lajos városi számtiszt, Stemmer József magánzó, Dr. Pisztori Mór egyet. tanár, Szacsavay Sándor birtokos, Dr. Szentkirályi Ákos gazd. int. ig., Schäffer András szabó, Farkas Antal műkertész, Dr. Lőthe József egyet. tanár, Nagy Kálmán ig. tanító, Farkas Mihály nagybirtokos, Gruner Károly nagybirtokos, Pap Mihály birtokbérlet, Báró Petrichevich Horváth Kálmán nagybirtokos, Venczel Miksa urad. főerdész, Kiszely Kálmán kisbirtokos, Sugár Benjamin birtokos, Szép Károly birtokos és községi bíró, Gallus Viktor nagy birtokos, Esztegár Bálint főerdész.

Pótesküldtek:

Dr. Rigler Gusztáv egyet. tanár, Voith Miklós kereskedő, Dr. Vályi Gábor egyet. tanár, Dr. Mihály József ügyvéd, Virágháti Gyula műfogász, Dr. Várady Aurél ügyvéd, Hevesy Ignác bizt. hivatalnok, Fehér Gyula bankhivatalnok, Babos Sándor órász, Markó Róbert házbirtokos.

Az orosz-japán háború.

Még nem érkeztek részletek a Port-Arthurba visszavert orosz hajók újabb kirohanásáról s arról, hogy a japán flotta mily eredménnyel üldözi őket. Néhány orosz hajó semleges kikötőkben van, hol lefegyverezik őket, — különben úgy sem harczképesek; a »Pallada« nagy valószínűséggel elsüllyedt, a vakmerő »Novik« azonban, mely az egész háború alatt legjobban megállta a sarat a japán hajókkal szemben, Vladivosztozk felé elmenekült.

A mandzsuriai harczterületéről a Ruszkija Vjedomoszti látzólag jól értesült forrásból a következőket írja:

»A három japán hadsereg közvetlen összeköttetésben lépett egymással s nagy ivben állják körül Liaojangot, melytől 25—40 versztnyire vannak. Ez ivnek északi részét 80—90 versztnyi hosszúságban Kuroki serege foglalja el, míg Oku serege Hajcsöngtől északra áll. Az e két sereg közt levő teret eddig csak előrs-csapatok irtják megszállva. Ez a középső tér Nodzu seregének van fenntartva, mely Szasulics tábornok seregével való kemény harcz után e hó elején Szimucsöngöt megszállta. Ez a hadsereg most azzal van elfoglalva, hogy bejusson az előbbi két sereg közé. Kuropatkin legutóbbi sürgönyeiből az tűnik ki, hogy Nodzu hadseregének jelentékeny részei már megkezdték az előnyomulást. Ha Nodzu serege eléri a gaozapudsze—zincsudunszipszei vonalat, akkor a három japán hadsereg befejezi az egyesülést Liaojang körül s akkor nagy események várhatók. Nodzu seregének állása olyan, hogy önálló hadműveletben nem vesz részt, hanem a másik két hadsereg hadműveleteit fogja támogatni. A jobbszárny északra felé fog nyo-

mulni Tanhojuamak, a balszárny pedig Oku támogatásár van rendelkezve.

Kuropatkin hadserege jelenleg majdnem egészen Liaojangra van összpontosítva s a várost 18—30 versztnyi távolságban veszi körül. Hadállásaink 5—6 versztnyi köztökben párhuzamosan vonulnak el a japánokéval. Hadállásaink középpontjával a megerősített liaojangi tábor szolgál, mely a Tait-szihón átvezető vasuti hidat s az esetleges visszavonulás utját fedezi. A szárnyak 10 versztnyire Liaojang fölött és 20—25 versztnyire a megerősített tábor alatt a folyamra támaszkodnak. Nem tudni, hogy a vasuti hidon kívül vannak-e még egyéb hidak is a Tait-szihón. Czelntalan lenne kombinációba bocsátkozni a döntő ütközet eredménye fölött. Seregünk helyzete Liaojangnál nem mondható kedvezőtlennek, főképp mikor a XVII. hadtest is érkezni kezd s Liaojang nagyon meg van erősítve.

A liaojangi helyzet külsőleg nagyon emlékeztet a lipcsei népcsatára (1813) és a königrázi ütközetre. Mindkét esetben a védelmi hadsereg kisebb nagyobb magaslatokon foglalt állást s háttal folyóra támaszkodott. (Lipcse-nél az Elsterre és Pleissére, Königráznál pedig az Elbére). A támadó fél mindkét csatánál három koncentrált hadsereggel nyomult előre (1813-ban a cseh, sziléziai és északi, 1866-ban pedig az elbei első és második hadsereg) mely alkalommal a defenzívában lévő fél szárnyait megkerülték. Ilyen a helyzet Liaojangnál is, csak hogy itt nagyobbak a távolságok. Könnyelműség és elhamarkodás lenne ebből Kuropatkin várható kudarczára következtetni. Annyi bizonyos, hogy ha Kuropatkin rászánja magát arra, hogy Liaojang falai közt csatát fogad el, akkor ez a történelem egyik legvéresebb, legelkeseredettebb csatája lesz.

A japánok ez ütközetre természetesen összehívják összes rendelkezésre álló seregeiket s tizenegy hadosztályt, valamint több tartalékdandárt fognak tűzbe küldeni. A legtöbb, a mit a japánok Liaojangnál tűzbe küldhetnek: 270.000 ember és 750 ágyú. Mindkét félén összesen 470.000 ember fog küzdeni 1200 ágyúval, tehát körülbelül ugyanannyi, mint Lipcse-nél (480.000) és Königráznál (460.000).

A világ ura.

II. Vilmos és Ferencz József mint regényhősök.

Egész Amerika odavan attól a regénytől, melyet Gertrude Atherton cselekedett meg, s melyben bájos, asszonyos naivsággal szerepelteti a német császárt és királyunkat. Könyvének a címe »A királyverők«, rövid tartalma pedig a következő.

— Abbott newyorki milliomos csenevész fiát elküldi egy német farmercsaládhoz az adiron-dacksi vadonba, hogy ott töltsse el ifjuságát, de sohasem szabad megtudni, hogy az apja dugdag ember. Szigorú nevelőt tart neki, akinek azt kell az ifju fejébe vernie, hogy magának kell megkeresnie a kenyerét. Mikor a fiu, Fessenden a Nyugat egy sze-

rény kollégiumára megy, saját magának kell élelmét megkeresnie favágással és leckeadással. A fiatal Fessendent apja igazán amerikai tanácsokkal látja el, többi közt: »Az élet merő küzdelem. A milliókban nem lehet bizni. Csak az erős győzedelmeskedik. Az erőt a szerencsétlenség érleli meg s kezdetben az élet kis csatáit igyekezzél megnyerni, azután a nagyobbakat.« A fiatal Fessenden elvégzi a kollégiumot, testben-lélekben megerősödve, s azután New-Yorkba siet, hogy szegény atyját gyámolítsa s hozzáfoghasson a világ meghódításához, de mikor atyja remek palotájának előcsarnokába ér, egyszerre lehull szeméről a hályog s Fessenden vigasztalhatatlan. Az apának azonban sikerül a fiuba új életerőt önteni. Elküldi a jachtjával (»Alexandrá«-nak hívják s a világ legbámulatosabb, legnagyobb yachtja) Norvégiába, ahol összetalálkozik nemcsak a »Hohenzollern« yachttal, hanem magával Vilmos császárral is, akivel összebarátkozik s megegyezik vele a világ meghódítására nézve. Fessenden a német császárnak átengedi Európát s még pénzbeli segílyt is ígér neki (már tudniillik a yankee a császárnak), de Dél-Amerika azután teljesen neki legyen kiszolgáltatva.

Fessenden tíz év alatt meghódította egész Dél-Amerikát s vagyonát akkorára megnövelte, hogy nem is milliárdos, hanem már billiomos. Közben, csak úgy mellesleg, beleszeret Renata Terézia kir. hercegnőbe (!) »I. Ferencz József leányába«, a kir. hercegnő is halálosan szerelmes Fessendenbe, de királyunk nem akarja odaadni neki feleségül. Egy amerikai billiomosnak? Hát ez egyenesen fölháborító. De Fessenden nem esett a feje lágyára, a német császárral (tudniillik a kebelbarátjával) intrikát sző Oroszország ellen s szegény királyunknak nincs más választása, mint vagy odaadni a leányát, vagy összemorzszoltni az országot. A dráma e fordulatanál Abbott Fessenden, az amerikai billiomos tényleg a világ ura úgy politikailag, mint pénze révén. Neki engedelmessékedik mindenki, persze jó pénzért. A mérnökök oly sárkányt találnak föl számára, melyet villamossággal bárhová lehet irányítani s dinamit-esőt bocsátani az ellenség váraira. A két császár nem tud hova lenni a réműlettől s szegény királyunknak nem marad más hátra, mint Renata Terézia hercegnőt odaadni az amerikai hadistennek. Abbott Fessenden és a kir. hercegnő egy pár lesz, s Triesztben az »Alexandrá« yachtra szállnak, hogy nászutra keljenek, azalatt pedig II. Vilmos elpusztítja, megfojtja, szétdarabolja Oroszországot a Fessenden dinamitosárkányával, és hegyen, völgyen, fellegeken átrohanó szárnyas automobiljaival. Fz a regény, vagy inkább tákolmány, mely Amerikában óriási szenzációt keltett. Hogyis ne, mikor egy amerikai ember egy nagykereskedő tetszése szerint packázik királyokkal, országokkal, az egész világgal, s mikor a könyv tele van technikai lehetetienségekkel, akkora tervekkel, oly óriási vállalkozásokkal, melyekre még az

amerikaiak is eltátják a szájukat. Atherton Gertrud eltalálta az amerikai szájaizét s ez elég ahhoz, hogy ünnepelet írónő legyen.

A Como-tavi dráma.

Rómából az alábbi érdekes sorokat írják annak a titokzatos s mindeddig részleteiben ismeretlen drámának, amely a Como-tavon néhány nappal ezelőtt történt:

Három héttel ezelőtt vidám pár érkezett a Como partjára s ott villát vásárolt. A férfi Foa karmester volt, a hölgy pedig Camilla Schaubert párizsi énekesnő, Falberton párizsi újságíró elvált felesége. A fiatal pár boldognak látszott s egyre-másra rendezte a vidám multságokat villájukban; csaknem naponta vendégsereg mulatott náluk. Legutóljára egy amerikai énekesnő, miss Olga Fischer és egy milánói színházi ügynök, Luigi Zapperti, volt vendégük. Ennek a két vendégnek az érkezésével kezdődött a tragédia. Ugy látszik, hogy Foa karmesternek oka volt féltékenykedni a kedvesére. Egy éjszaka két vándor, a mint a Balvio és Torno közt levő hegyi uton haladtak, rémes kiáltásokat hallottak egy sziklán. Mire odasiettek, egy estélyi toalettebe öltözött hölgyet pillentottak meg egy frakkos ur karjai közt, aki őt fojtogatta s a szikláról a mélységbe akarta taszítani. A hölgy azonban görcsösen a támadójába kapaszkodott. A vándorok közleledtére a férfi elbocsátotta az áldozatát, aki ájultan esett össze. A férfit a rendőrségre kísérték, ahol Foa karmesterre ismertek benne, a ki épen egy fényesen sikerült hangversenyéről jött a kedvesével. Hogy mi történt közöttük utközben, azt Foa nem akarta megvallani.

— Semmi közük ehez! jelentette ki a rendőrségen.

— Másnap a kedvese elment a rendőrségre s követelte, hogy Foát bocsássák szabadon.

— De hiszen ez az ur le akarta önt a mélységbe taszítani, mondták az asszonynak a rendőrségen.

— Nem igaz, tagadom!

— Ébenfa botját is darabokra törte az ön hátán; a nyomai okvetlenül ott lesznek a testén...

Camilla Schaubert asszony azonban ezt is tagadta és nem engedte magát megvizsgáltatni. Aztán oly hevesen követelte a kedvese szabadon bocsátását, hogy Foa tényleg visszanyerte szabadságát. Az aktust vidám lakoma követte, s a szerelmesek boldogan, kibékülve egymással ünnepelelték egymást a barátaik társaságában.

Két nappal később aztán megtalálták a nő hulláját egy csónakban, amely Como tavában gazdátlanul sodródott a habokon.

HIREK.

Kolozsvár, aug. 22.

Bujdosó Olt partján. . . .

Bujdosó Olt partján csendes könnyhullással Néznek egy holttestet, Habfodru vizében szépen elaltatva Mit most szélre vetett.

S bujdosó Olt partján tova lennebb, lennebb, Fiu a lány mellett, Legényhunyifutságán, egy régi babáján Szívéből nevetett.

Irta: Benkő Sándor.

— **Polgári dalegyet kirándulása.** A „Polgári Dalegyet” szombaton este a Herczegovinába kirándulást rendezett. A hirtelen jött délutáni eső annyiban elrontotta annak sikerét, hogy kevés számú közönség vett benne részt. A kik azonban megjelentek, azok kedélyesen és jól mulattak.

— **Eltörte a lábát.** Tegnapelőtt reggel Szász-fenesről a mentő állomásra egy Benedek Károly nevű fiatal embert hoztak be, a kinek jobb lábán egy súlyosan megrakott szekér ment keresztül és azt több helyen eltörte. A súlyosan sebesültet a mentők résztesítették az első segélyben, majd beszállították a klinikára.

— **Legelő díjak.** Most, a mikor a legelők kopárok s az állatok a méregdrága takarmányra szorultak, nagyon méltányos lenne, ha a város legelőin legelő barmok után befizetett díjnak felét a gazdáknak visszaadnák. Ezzel is lehetne segíteni rajtuk szegény gazdákon.

— **Egy szegény ember.** Egy szegény ember, az EMKE-palota éjjeli őre sirva panasolta, hogy egy 10 hónapos fekete malaca elveszett. Arra kéri lapunk útján a megtalálót, hogy szolgáltatassa azt vissza neki Szentpéteri-utca 5. sz. alá, mert annak elveszte nagy nyomorba kergetné.

— **Utazás egy golyóban.** Em-lítettük már, hogy két norvég hirlapíró egy Dönvig kapitány által föltalált uszó-golyóban tengeri utra indult, vagy inkább rábízta magukat a tengerre, hogy vigye a hova tetszik. Az utazás jól végződött s bebizonyította, hogy a bója még erősen hullámzó tengeren is biztos menedéket nyújt. Az egyik utas, az »Oereblad« munkatársa leírja az egész kalandot. Mikor a három méter átmérőjű golyót a »Ragni« gőzösről a tengerbe dobták, a felső részével ért a vízbe, úgy hogy a benne ülők, a kik nem csatolták oda magukat elég szorosan, egymásra buktak. De nemsokára a helyes helyzetbe került. »Nagyon jól éreztem volna magamat a golyóban, — írja a hirlapíró — ha nem kerülgetett volna valami tengeribetegség félelme. A tenger éjszaka türethetően viselte magát. Az erkélyen fölválva őrt álltunk s kidugtuk a lámpánkat. Több hajónak adtunk jelet, de vagy nem vették észre, vagy úgy tettek, mintha nem látták volna. Reggel öt órakor egy hamburgi gőzös oly közel ment el a bója mellett, hogy kivehetjük a csavar zakatolását. Intettem neki a golyó tetejéről, de a gőzös tovább ment. Az volt a benyomásom, hogy a hajók, főleg a halászhajók valósággal félnek a kajótöröttektől s ezeket inkább átengedik a sorsuknak, mint hogy az időt vesztegessék a megmentésükkel. A szél erősebben fújt, ennek megfelelőleg a tenger erősebben hullámzott, úgy hogy a bójában vadul ide-oda hanykolódtam, bár Neptunnak mindent föl-áldoztam, a mi bensámban lakozott. A nagy vihar a bójának teljességgel nem ártott meg. Végre az utasok egy hollandi halászhajónak fölhívhatták a figyelmét s ez a bóját Ymnidenbe vonhatta, hol megérkezése nagy feltűnést keltett.

— **Financ-humor.** Nem olyan nagyon száraz legények ám azok a zöldhajtókás napsütötte legények, mint ahogy elkéseredett kofák leírják előttünk. Van érzékük a humor iránt is. Egy határ-városban, mondjuk Baselben, hatalmas kosár befőtten, ámde kőedényben főzve, állított a vámkunyhó elé egy jól megtermett dáma. — Vámolja már meg ezt a portékát, — kérleli édeskes hangon a fanyarnak híresztelt fináncot. A pénzügyőr mérlegre állítja a súlyos kőedényeket. — Jesszus Mária! — kiáltja riadtan a konyha angyala — csak nem akarja az egész után így szőrös, túl-bőröstül fizettetni a vámot? A szemlész mosolyogva szól az egyik legénynek: — Mayer! Hozzon papirt s öntse ki a befőtten a papírra, majd lemérjük úgy. Természetes, hogy sz egészét súly szerint vámolta el keserű átkozódása közt a természetes aszszonyságnak, aki szentül megfogadta, hogy nem visz többé befőtten át a határon, ha úgy dobálnak is utána.

— **Az udvarlás számlája.** Vidám törvényszéki karcolatok jólismert témája az az angol szokás, hogy a cserbenhagyott szerelmes kártérítést követel a hűtelentől. A breach of promise of marriage nagyon veszedelmes dolog a gentlemanok hazájában s minduntalan újabb bizonyítékot olvashatunk arról, hány száz, meg ezer font sterlinggel tapasztotta be egy s más miss szíve sebé a bíró a beperelt vőlegény terhére. Még sűrűbb ez az eset a dollárok földjén s mint a new-yorki World írja, nem ritka az sem, hogy a hűtlen menyasszonyt itéli el. Legújabbban egy ilyen klasszikus esetről számol be amerikai lapársunk. A Massachusetts állambeli Vicksburg városban egy gazdag kereskedő leánya ellen hozott ítéletet a bíróság s elmarasztalta 4000 korona kártérítés fizetésében. A cserben hagyott vőlegény elég udvarias volt, hogy fájdalomdíjat is nem követelt, csak a kiadásait és — az idejét fizettette meg. A számla szerint kiadásai voltak virágra, csokoládéra, gyümölcsre, színházjegyekre; továbbá felszámította azt az időt is, amelyet a méltatlan leány mulattatására fordított. Az udvarlásával 400 órát vesztett s 750 koronájával számítva óráját, 3000 koronát követelt, amit meg is kapott... Annyi bizonyos, hogy okos a yankee.

— **Kutyatemetés.** Ne tessenek csodálkozni, mert ilyen is van! Igenis! a kutyákat is kegyeletesen földelik el s nem is sintérek hanem megható gyászszertartás után temetésrendező vállalat. New-Yorkban ugyanis mostanában alapított nagy kutya-temető vállalatot egy élelmes yankee az aggszüzek végtelen öröme. Hogy a befektetés nem tekinthető valami esztelenségnek, egy érdekes esettel igazoljuk. Mis Hudsonnak »meghalt« a kutyája. Megüzente hát mr Parkinsnek, hogy elsőrangú temetést kíván. A kutya bebalzsamozásáért 280 koronát, a ravatal felállításáért 560 koronát fizetett az érzékeny miss, de ezüstös ornamentikával volt ám díszítve minden. A gyászoló közönség összeszedése, a gyászmenet költségei 735 koronába kerültek; a

koszoruk s virágok maguk 300 koronát emésztettek fel. A gyászoló közönség megkocsikáztatása 415 koronába került. Milyen dolga lehetett a jó újfundlandinak életében?

— **Érdekes visszhangok.** Egy francia lap felsorolja a legérdekesebb európai visszhangokat. A wodstokki parkban lévő visszhang veri vissza a legtöbb szótagot: nappal 17, éjjel pedig pláne 20 szótagot. A nérei visszhang, mely hegyek közt fekszik, egy szót kilencszer visszhangoztat. Wales grófságban Aedliában a monai hid alatt egy a főszlopok valamelyikére mért kalapácsütés a szemben fekvő főszlopról 576 lábnyi távolságból verődik vissza és ezenfelül még a víz felől is hangzik. A tompa, nyögéshez hasonló zajt ez a hid alatti visszhang öt másodperc alatt 25-ször ismétli.

— **Rákóczy emléktábla egy bajor fürdőhelyen.** Kissingen bajor fürdőhelyen a legnagyobb forrás Rákóczi-forrás nevet visel, melyet a nagy szabadsághős kortársa és tisztelője, herceg Schönborn würzburgi érsek adott neki. Mint Kisiugenből jelentik nekünk, az ott nagy számmal időző magyar fürdő-venőégek elhatározták, hogy gyűjtést indítanak egy Rákóczi emléktábla létesítésére, melyet a forrásra illesztenek.

— **A sétatéri orfeum.** A Veress Sándor művezetése alatt álló orfeum kitűnő attrakcióval napról napra nagy közönséget vonz a sétatéri kioszkba. Az ügyesen összeállított műsor pontjait képezik: Vidovich János »Gőre Gábor«-a és jellem alakításai, Drölich Frida exantrique énekesnő sikkkel előadott énekszámai, a Komáromi S. józsi magyar nótái — nagy hatásnak Gikka kisasszony jongleur mutatványai egy nagy golyón előadva. A közönség kedvence Pipsz, a fűtőművész hangutánzataival jut minden este zajos tapsokhoz. Igazán csodálatraméltó, a mit a két Arbras testvér produkál. Rendkívül merész és rendkívül ügyes tornászok, s a mit produkálnak, az páratlan a maga nemében. Emulésre méltók még Chimay Rózsika, nemzetközi ének- és táncosnő ugyszintén Veress Ernő, a ki elegáns szalon-komikus. A társulat megérdemli a közönség minél nagyobb pártfogását.

— **Legjobb szor a nap és szél befolyása ellen a Biró dr.-féle »Havasi gyopár Crème«** mely sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz. Próbátégely 70 fillér. Kapható: a Wolff gyógyszerárban Kolozsvár 78. 8—30.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Wesselényi Miklós-u. 7. sz.
Telephon szám 503.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Ma 1904. aug. hó 22-én:

Egyenlőség.

Társadalmi színmű 4 felvonásban.

Kezdeté este fél 8 órakor.

MA
● ● Hétfőn ● ●
és a következő napokon
a SÉTATÉRI KIOSZKBAN.

Les Arbrass

continens leghiresebb artistái.

Uj! ○○○○○○○○ Uj!

KOMAROKI K. SÁNDOR
országszerte közkedvelt magyar
jellem-komikus művész fellépte

DRÖHLICH FRIDA

— Extrentique énekesnő. —

Les Arbrass

a felülmulhatatlanok

Les Arbrass

megérkeztek!!

és az összes szerződött tagok
közreműködésével.

Belépti díj nincs.

Tisztelettel:

Veres Sándor, Gárdonyi,
művezető, igazgató.

Szigoru családi műsorral.

15. sz. 97*

Rónai mulató

Biasini szálloda.

Ma folyó hó 23-én

Gerő József

15 évi működésének jutalom es-télye a következő művész vendégek közreműködésével

Rienzi Mariska

Kolozsvár kedvence soubretteje.

Ulanoff

a jelenkor legjobb orosz táncz-kettős.

Balogh Imre

saját szerzeményű koupléival, továbbá az összes szerződött tagok fellépte.

Szives támogatásért esedez a jutalmazandó.

A teljes művészszemélyzet új műsorral.

Belépti díj 1 korona.

Kezdeté 8 órakor. Fentartott helyek.

Gerő József, Rónai,
művezető. szálloda-bérlő, igazg.

Lakás kerestetik

külön telek udvarral és kerttel, szoba, konyha, speiz és faszinnel a Kis- vagy Nagy-Szamos mentén, a város kültelkén. jól bekerítve f. év október hó 1-jére, esetleg még hamarabb, haszonbérbe kerestetik. — Ajánlatok „Állandó” czímen a kiadóba.

67. sz. 63*

